

Een beginner in Zuid-Frankrijk en Spanje

J. van Gend, Utrecht

Opgewekt en vol verwachting zetten we op een zaterdagmiddag koers naar het zuiden. We, dat waren mijn vrouw, drie kinderen en ik. We wilden net als zovelen, ook eens zon in de vakantie en zouden de grote sprong wagen naar de Middellandse Zee. We zochten dus zon en ontspanning, maar een ingewijde zou al snel gemerkt hebben dat er iemand wegging, die kennelijk méér wilde doen dan aan het strand liggen. Ik had schepnetten en plastic zakken bij me en boven op de imperial prijkte een grote verzendkist, zoals ook voor vogels gebruikt wordt. Deze kist was een meter lang en een halve meter breed en gevuld met sphagnum.

Laat ik u de reis gedurende de nacht besparen. We schoten flink op en de volgende morgen waren we al zover dat het lekker warm werd om ons heen. Bij ons eerste oponthoud, het ontbijt, rende ik naar het „toevallig” aanwezige muurtje. Vol verwachting klopte mijn hart. Helaas was het nog te vroeg en viel er geen hagedis te bespeuren.

Tegen de middag kwamen we in Thoissey aan, dat even voorbij Maçon ligt. Hier aan de Rhône, was een kleine camping waar we konden overnachten. Bij onze aankomst stond de zon hoog aan de hemel en het was behoorlijk warm. Terwijl mijn vrouw voor het eten ging zorgen, richtte ik mijn schreden naar een grote muur aan het einde van de camping. Een begroeide muur, vol spleten. Nu moet ik u eerst vertellen, dat ik nog maar een beginneling ben, en tot nu toe alleen nog maar muurhagedissen zag in een winkel in Utrecht. Ik ging dus naar die muur, en daar zag ik ze, niet enkele, maar tientallen muurhagedissen, die heerlijk zaten te zonnen.

Oude rotten, u glimlacht misschien wat meewarig, u zag er misschien al zoveel. Voor mij was het echter een hele gewaarwording. Er waren grote, zwart gevlekte, en kleinere, bruine muurhagedissen. Ook in de omgeving van de camping zag ik nog verschillende muurhagedissen. Ik heb er zo'n stuk of tien gevangen en vond op dat moment mijn vakantie al volkomen geslaagd.

De volgende dag zijn we doorgereden naar de Riviëra, waar we in de buurt van Sète een paar uur hebben gezwommen. In de namiddag begon de grote trip naar Spanje. Ons doel was de camping „El Delphin Verde” te Torvella de Montgri. Hier kwamen we 's avonds aan. De camping was prima en niet druk en ons aanvankelijk plan, nog verder naar het zuiden af te zakken, verviel hierom. Vlak bij de camping was een rivier, de Rio Fer, en bij een brug over deze rivier ving ik weer verschillende muurhagedissen. Sommige dieren hadden een oranje buik en ik dacht eerst, met een andere soort te doen te hebben. Ik ving ook veel hagedissen aan het strand op boomstammen en onder distels.

Vlak bij de rivier was een kleine, met riet begroeide kom water. Hierin zwom veel vis en tot mijn vreugde zwommen er eveneens veel dobbelsteenslangen, *Natrix t. tessellata* (L a u r e n t i). Het viel niet mee, deze te vangen, maar het gelukte toch er zes te bemachtigen.

Toch was ik niet zo tevreden, want ik wilde graag gecko's zien, daar ik voor deze dieren nogal een zwak hart heb. 's Avonds onderzocht ik met een lantaarn diverse muren, zonder resultaat. Toen zocht ik contact met een Spanjaard, die me de Spaanse naam voor gecko's gaf, nl. „dragon”, wat wel het Spaanse woord voor „draak” zal zijn. Ik informeerde nu bij een boer of er dragons waren op zijn boerderij, die niet in zo'n beste staat verkeerde. Nu, ik had geluk en moest 's avonds maar terugkomen. Inderdaad, vlak onder de gakhout zaten er een paar. Staande op een grote, gammele ladder gelukte het mij er enige te vangen. Later ving ik er nog twee op een muurtje, zodat ik aan een totaal van zes gecko's kwam. Nu wilde ik nog smaragdhagedissen, parelhagedissen en andere slangen zien. Ik wilde nl. bij mij op school drie terraria bevolken, twee voor de juffen van klas 1 en 3, en één voor mijzelf. En nu zal wel gebleken zijn, dat ik nog een leek ben, want deze grote hagedissen heb ik niet gezien, evenmin als gladde slangen en boomkikkers.

Alle hagedissen zijn levend thuisgekomen. Ze hielden zich prima in de verzendkist en aten al gauw van de ontelbare sprinkhanen, die ik kon vangen.

Voor mij was de eerste trip naar het zuiden volkomen geslaagd. Wel zou ik het prettig vinden tips te krijgen over het voorkomen van smaragd- en parelhagedissen in bepaalde streken van Zuid-Frankrijk. Men behoeft natuurlijk geen speciale plekje te noemen, die men misschien niet graag prijsgeeft. Ik hoop volgend jaar weer zuidwaarts te gaan en zou dan graag enkele van deze dieren vangen. Zoals het zien van de eerste muurhagedissen mij een bepaalde sensatie gaf, zo zal de aanblik van deze „zwarte jongens” onder de Europese hagedissen mijn vakantie ongetwijfeld nog beter doen slagen.